

Τους 5 πολέμους (Μακεδονικός αγώνας, 1^{ος}, 2^{ος} Βαλκανικός, 1^{ος} Παγκόσμιος και Μικρασιατικός) τους οποίους υπέμειναν με τρομερές θυσίες οι Έλληνες την 1^η εικοσαετία του 20^{ου} αιώνα ακολούθησαν 7 επαναστάσεις/ στρατιωτικά κινήματα, που δημιούργησαν νέες εντάσεις και αναστατώσεις:

- 1. Όταν ο Βενιζέλος το 1916 είδε ότι τα ελληνικά εδάφη της Μακεδονίας και της Θράκης κινδύνευαν να χαθούν εξαιτίας της προσωπικής πολιτικής του βασιλιά Κωνσταντίνου, επαναστάτησε, συγκρότησε δική του κυβέρνηση και εγκαταστάθηκε στη Θεσσαλονίκη. Λίγο αργότερα ο βασιλιάς Κωνσταντίνος αναγκάστηκε να παραιτηθεί.**
- 2. Μετά την κατάρρευση του μικρασιατικού μετώπου το 1922 και το δράμα του μικρασιατικού ελληνισμού, οι αξιωματικοί Νικόλαος Πλαστήρας και Στυλιανός Γονατάς και Δημήτριος Φωκάς επαναστάτησαν, σχημάτισαν κυβέρνηση και ανάγκασαν τον βασιλιά Κωνσταντίνο να παραιτηθεί. Κύριο μέλημά τους ήταν να ανασυγκροτήσουν τον ηττημένο στρατό, να δώσουν νέα πνοή στη χώρα και να τιμωρήσουν τους υπεύθυνους της Μικρασιατικής καταστροφής. Αμέσως μετά με αποτυχημένη αντεπανάσταση, στράφηκαν εναντίον τους οι στρατηγοί Γεώργιος Λεοναρδόπουλος και Παναγιώτης Γαργαλίδης στις 21/22 Οκτωβρίου 1923. Πίσω τους κρύβοντας Ι. Μεταξάς που είχε στόχο την επιβολή δικτατορίας.**
- 3. Το 1924 καταργήθηκε ο θεσμός της βασιλείας και εγκαθιδρύθηκε Δημοκρατία, Προεδρευόμενη, η Β' Ελληνική Δημοκρατία, όρος που χρησιμοποιείται για το πολιτικό καθεστώς της Ελλάδας από το 1924 ως το 1935. Η Β' Ελληνική Δημοκρατία προέκυψε από την περίοδο της Συνταγματικής Μοναρχίας κάτω από τους μονάρχες του οίκου Γκλύξμπουργκ, και διήρκεσε μέχρι τη συντριβή του σε ένα στρατιωτικό χτύπημα που αποκατέστησε τη Μοναρχία. Η Β' Δημοκρατία χαρακτηρίζει το δεύτερο μέρος της**

ιστορίας της σύγχρονης Ελλάδας όπου δεν διοικήθηκε από βασιλιά, αλλά με τις συνελεύσεις και τις προσωρινές κυβερνήσεις της ελληνικής επανάστασης που θεωρούνται ως η Α΄ Δημοκρατία.

Η Β΄ Ελληνική Δημοκρατία ανακηρύχθηκε στις 25 Μαρτίου 1924, ως συνέπεια της ήττας της Ελλάδας από την Τουρκία στην Μικρασιατική Εκστρατία, για την οποία κατηγορήθηκε ευρέως η βασιλική κυβέρνηση. Ο Αλέξανδρος Παπαναστασίου σχημάτισε κυβέρνηση με τη στήριξη του κόμματος των Φιλελευθέρων, η οποία κατέθεσε στις 25 Μαρτίου του 1924 ψήφισμα στη Δ΄ Συντακτική Συνέλευση για την ανακήρυξη Αβασίλευτης Δημοκρατίας, κηρύσσοντας έκπτωτη τη μοναρχία. Το ψήφισμα επικυρώθηκε με δημοψήφισμα στις 13 Απριλίου 1924. Κατά τη διάρκεια της συνοπτικής ύπαρξής της η δεύτερη Δημοκρατία αποδείχτηκε ασταθής. Η ελληνική κοινωνία συνέχισε να διαιρείται, δεδομένου ότι ήδη προερχόταν από τον Εθνικό Διχασμό, μεταξύ των υπέρ-δημοκρατικών Βενιζελικών και των μοναρχικών που αντιπροσωπεύθηκαν από το Λαϊκόν Κόμμα, το οποίο αρνήθηκε να αναγνωρίσει ακόμη και τη νομιμότητα της Δημοκρατίας.

Ο Εθνικός Διχασμός στην κοινωνία επεκτάθηκε στα πολιτιστικά και κοινωνικά ζητήματα όπως οι διαφορές με βάση τη χρήση της ελληνικής γλώσσας στις αρχιτεκτονικές μορφές. Στην πόλωση προστέθηκε η συνεχόμενη συμμετοχή των στρατιωτικών στην πολιτική που οδήγησε σε διάφορα χτυπήματα και προσπάθησε να αποσταθεροποιήσει τον τότε πολιτικό κόσμο. Η οικονομία είχε καταρρεύσει μετά από μια δεκαετία εχθροπραξίας και ήταν ανίκανη να υποστηρίξει τους 1,5 εκατομμύριο πρόσφυγες από την ανταλλαγή πληθυσμών με την Τουρκία. Παρά τις προσπάθειες της μεταρρυθμιστικής κυβέρνησης του Ελευθερίου Βενιζέλου το 1928-1932, η Μεγάλη Ύφεση των Η.Π.Α άσκησε καταστρεπτική επίδραση στην Ελληνική οικονομία.

Η εκλογική νίκη του Λαϊκού Κόμματος το 1933, και δύο αποτυχημένα χτυπήματα των Βενιζελιστών, προετοίμαζαν το έδαφος για την αποκατάσταση του βασιλιά Γεώργιου Β΄.

Κυβερνήσεις της Ελλάδας κατά την περίοδο της Β΄ Ελληνικής Δημοκρατίας:

Κυβέρνηση Αλεξάνδρου Παπαναστασίου 1924

Κυβέρνηση Θεμιστοκλή Σοφούλη 1924

Κυβέρνηση Ανδρέα Μιχαλακόπουλου 1924

Πρώτος πρόεδρος ο ναύαρχος Παύλος Κουντουριώτης. Το 1925 ο στρατηγός Θεόδωρος Πάγκαλος, με στρατιωτικό πραξικόπημα, ανέτρεψε την κυβέρνηση Μιχαλακόπουλου, διέλυσε τη Βουλή, ανάγκασε τον πρόεδρο της Δημοκρατίας Παύλο Κουντουριώτη να παραιτηθεί και έγινε ο ίδιος πρόεδρος / δικτάτορας. Κατά τη διάρκεια της δικτατορίας του συνέβησαν πολλά σημαντικά γεγονότα και πολλά ευτράπελα. Τον ανέτρεψε το 1926 ο στρατηγός Γεώργιος Κονδύλης.

Κυβέρνηση Θεόδωρου Πάγκαλου 1925

Κυβέρνηση Αθανασίου Ευταξία 1926

Κυβέρνηση Γεωργίου Κονδύλη 1926

Κυβέρνηση Αλέξανδρου Ζαΐμη 1926

Κυβέρνηση Αλέξανδρου Ζαΐμη 1927

Κυβέρνηση Αλέξανδρου Ζαΐμη 1928

Κυβέρνηση Ελευθερίου Βενιζέλου 1928

Κυβέρνηση Ελευθερίου Βενιζέλου Ιουνίου 1929

Κυβέρνηση Ελευθερίου Βενιζέλου Δεκεμβρίου 1929

Κυβέρνηση Αλέξανδρου Παπαναστασίου 1932

Κυβέρνηση Ελευθερίου Βενιζέλου 1932

Κυβέρνηση Παναγή Τσαλδάρη 1932

Κυβέρνηση Ελευθερίου Βενιζέλου 1933

Κυβέρνηση Αλέξανδρου Οθωναίου 1933

Κυβέρνηση Παναγή Τσαλδάρη 1933

4. **Στις εκλογές του 1933 νίκησαν οι αντίπαλοι του Βενιζέλου με αρχηγό τον Παναγή Τσαλδάρη. Οι εκλογές της 5ης Μαρτίου 1933 διενεργήθηκαν από την Κυβέρνηση του Ελευθέριου Βενιζέλου (είχε αναλάβει προ 1,5 μηνός μετά την πτώση της Κυβέρνησης Παναγή Τσαλδάρη), εφαρμόζοντας το πλειοψηφικό σύστημα με στενή περιφέρεια (98 περιφέρειες). Στο μεταξύ ήδη οι εκλογές του Σεπτεμβρίου του 1932 είχαν δείξει ότι τα πολιτικά πράγματα στην Ελλάδα είχαν αλλάξει. Έτσι στις εκλογές αυτές διαφάνηκε ότι ο Βενιζελισμός είχε πλέον παρακμάσει. Έναντι του Βενιζέλου αντιτασσόταν μια συμπαγής αντιβενιζελική παράταξη των Π. Τσαλδάρη, Ι. Μεταξά, οι Μερκουραίοι, οι Ράλληδες Πέτρος και Ιωάννης. Ακόμα και ο Γ. Κονδύλης και Α. Χατζηκυριάκος ήταν μαζί της.**

Την παραμονή των εκλογών πλήθη υποστηρικτών στον Πειραιά αποθέωσαν τον Π. Τσαλδάρη. Την ίδια περίοδο οργίαζε η φημολογία ότι ο Βενιζέλος δεν θα παρέδιδε την εξουσία και ότι θα χυνόταν αίμα και θα γίνονταν νοθείες. Κάτω από αυτές τις συνθήκες η ημέρα των εκλογών 5 Μαρτίου βρήκε την Αθήνα στρατοκρατούμενη. Συγκεκριμένα το Α΄ Σώμα Στρατού είχε απαγορεύσει το άνοιγμα καταστημάτων. Κίνηση παντός οχήματος, μοτοσυκλέτας, τραμ, κάρου είχαν απαγορευτεί Τα πάντα είχαν νεκρωθεί. Ένοπλες ομάδες στρατιωτών κινούμενες με στρατιωτικά οχήματα περιπολούσαν τους κεντρικούς δρόμους και πλατείες. Στο τότε Υπουργείο των Ναυτικών (στη πλατεία Κλαυθμώνος) οπλισμένο άγημα κάλυπτε το χώρο, στο δε Υπουργείο των Στρατιωτικών, (στη συμβολή Ακαδημίας - Β. Σοφίας, εκεί που σήμερα είναι το μεγάλο κτίριο του ΥΠ.ΕΞ) τον χώρο κάλυπταν ολόκληροι λόχοι. Ο κόσμος εν τούτοις έφθανε στις κάλπες με φανατισμό, αν και σε κάποια τμήματα σημειώθηκαν συμπλοκές και πυροβολισμοί.

Τα αποτελέσματα άρχισαν αν γίνονται γνωστά από το βράδυ και ήταν ήττα για τον βενιζελισμό. Ο κόσμος που από το εσπέρας είχε κατακλύσει τις εφημερίδες, περί τις 2 η ώρα μετά τα μεσάνυχτα όταν

πείσθηκε ότι η λαϊκή ετυμηγορία είχε ανατρέψει το βενιζελικό συγκρότημα ξεκίνησε κατά ομάδες και έσμιξε σε μια τεράστια αυθόρμητη πορεία στους δρόμους της Αθήνας με συνθήματα: «Χριστός Ανέστη», «Κάτω οι κλέφτες», «Ανάσταση».

Την εποχή εκείνη δεν είχε ξεκινήσει ακόμα η λειτουργία ραδιοφωνικών σταθμών. Τα αποτελέσματα των εκλογών διανεμόνταν αργά αργά με επίσημα σημειώματα στις εφημερίδες απ' όπου και γίνονταν η δημοσιοποίησή τους. Τα δε τηλέφωνα της υπαίθρου ήταν μαγνητικά και η μετάδοση των αποτελεσμάτων ήταν ιδιαίτερα αργή. Τελικά στις εκλογές αυτές ο *Εθνικός Συνασπισμός των Βενιζέλου*, Μυλωνά, Καφαντάρη, Παπαναστασίου πήρε 46,32 % και 110 έδρες ενώ η *Ηνωμένη Αντιπολίτευση των Τσαλδάρη*, Κονδύλη, Μεταξά πήρε 46,19% και 136 έδρες. Δύο έδρες και 2,01% πήρε το *Αγροτικό κόμμα Ελλάδος του Σοφιανόπουλου* το οποίο κατέβηκε στις εκλογές σαν Αγροτικοί Συμπράξοντες και οι διαφωνούντες του κόμματος σαν Αγροτικό Κόμμα.

Την επομένη των εκλογών στις 6 Μαρτίου, εκδηλώθηκε στρατιωτικό κίνημα με πρωταγωνιστή τον Νικόλαο Πλαστήρα, που είχε σκοπό να εμποδίσει το Λαϊκό Κόμμα να σχηματίσει κυβέρνηση. Το κίνημα αυτό, το οποίο δε φαίνεται να προσπάθησε σοβαρά να το αποτρέψει ο Ελ. Βενιζέλος, απέτυχε και κατάφερε σοβαρότατο πλήγμα κατά της βενιζελικής παράταξης, της συνταγματικής νομιμότητας, του κοινοβουλευτικού θεσμού και της αβασίλευτης δημοκρατίας, για τη σωτηρία της οποίας επιχειρήθηκε. Μετά την αποτυχία του κινήματος, ο Πλαστήρας κατάφερε να διαφύγει στο εξωτερικό. Στις 6 Μαρτίου διορίστηκε μεταβατική κυβέρνηση από τον Αλέξανδρο Οθωναίο και στις 10 Μαρτίου 1933 ορκίζεται Πρωθυπουργός ο Παναγής Τσαλδάρης. Τρεις μήνες αργότερα, στις 6 Ιουνίου επιχειρήθηκε δολοφονική απόπειρα εναντίον του Βενιζέλου στη λεωφόρο Κηφισίας.

5. Την 1η Μαρτίου 1935 έγινε νέο στρατιωτικό κίνημα από βενιζελικούς αξιωματικούς. Το κίνημα ήταν πρόχειρα σχεδιασμένο και το κατέπνιξε εύκολα ο στρατηγός Γεώργιος Κονδύλης. Ο ίδιος έκανε ριζική εκκαθάριση του στρατεύματος από βενιζελικούς αξιωματικούς, ενώ πολλούς έστειλε σε στρατοδικεία. Μερικοί μάλιστα καταδικάστηκαν σε θάνατο και εκτελέστηκαν.
6. Στις 10 Οκτωβρίου 1935 ο στρατηγός Γεώργιος Κονδύλης και ο υποστράτηγος Αλέξανδρος Παπάγος ανέτρεψαν την κυβέρνηση Τσαλδάρη με πραξικόπημα. Μόλις ανέβαλαν την εξουσία, προχώρησαν σε νόθο δημοψήφισμα και επανέφεραν τη βασιλεία στην Ελλάδα.
7. Στις 4 Αυγούστου 1936 ο υπηρεσιακός πρωθυπουργός Ιωάννης Μεταξάς, αντί να προχωρήσει σε εκλογές, εγκαθίδρυσε πραξικόματικά δικτατορικό καθεστώς στη χώρα.

Εκλογές 1935, 9 Ιουνίου 1935

Εκλογικό Σύστημα : Πλειοψηφικό, με ευρεία περιφέρεια

Εκλογικός νόμος : Ν.6396/12-11-1934 όπως τροποποιήθηκε με την Ε΄Συντ. πρ./4-4-1935

Εκλογικές περιφέρειες : 38, Σύνολο υποψηφίων : 808

Κόμματα		Αρχηγοί	Ψήφοι			Έδρες	
			Αριθμός	%	+ - %	Αριθμός	+ -
1	Συμπράττοντα Κόμματα	Κυβερνητικά	-			-	
α)	<u>Λαϊκό Κόμμα^[1]</u>	<u>Παναγής Τσαλδάρης</u>	-	-		255	

β)	<u>Εθνικό Ριζοσπαστικό Κόμμα</u>	<u>Γεώργιος Κονδύλης</u>	-	-		32	
2	Ένωσης Βασιλοφρόνων	-	152.285	14,80			
α)	<u>Κόμμα Ελευθεροφρόνων</u>	<u>Ιωάννης Μεταξάς</u>	-	-		5	
β)	Ανεξάρτητοι πολιτευτές	<u>Γεώργιος</u> <u>Στράτος,Ιωάννης</u> <u>Ράλλης</u>	-	-		2	
3	Κομμουνιστές και Συμπράττοντες	-	98.669	9,59		-	
α)	<u>Παλλαϊκόν Μέτωπο Εργατών-Αγροτών</u>	Διοικούσα επιτροπή	-	-		0	
β)	<u>Κοινόν Μέτωπο Εργατών, Αγροτών και Επαγγελματιών</u>	<u>Λύσανδρος</u> <u>Μηλιαρέσης</u>	-	-		0	
γ)	<u>Ενιαίο Μέτωπο Εργατών και Αγροτών</u>	<u>Βασίλειος Νεφελούδης</u>	-	-		0	
4	Μακεδονική Ένωσης(Συνασπισμός)	Διοικούσα επιτροπή	29.664	2,88		0	
5	Εθνικό Κόμμα	<u>Θεόδωρος Πάγκαλος</u>	5,636	0,55		0	
6	<u>Εθνική Ένωσης</u>	<u>Αριστ. Μητσοτάκης</u>	2.590	0,25		0	
7	Λοιποί, Ανεξάρτητοι	-	70.788	6,89		6	
Έγκυρες ψήφοι			1.029.196	100,00		300	

Ψηφίσαντες	1.029.196	
------------	-----------	--

Οι εκλογές της 26ης Ιανουαρίου 1936 -οι τελευταίες ελληνικές εκλογές του Μεσοπολέμου - διεξήχθησαν από την κυβέρνηση του Κωνσταντίνου Δεμερτζή με το σύστημα της απλής αναλογικής. Η επάνοδος του Βασιλιά Γεωργίου Β΄, μετά το αμφιλεγόμενο για πολλούς, δημοψήφισμα της 10ης Οκτωβρίου 1935- επέβαλε την αλλαγή του Συντάγματος γι' αυτό και ο Βασιλιάς διέλυσε την Βουλή και προκήρυξε τις εκλογές για την σύσταση Αναθεωρητικής Βουλής.

Στις εκλογές συμμετείχαν 1.278.085 ψηφοφόροι που αντιπροσώπευαν το 20,86% του νόμιμου πληθυσμού της χώρας (6.127.593). Οι κάλπες ανέδειξαν ισοδυναμία των δύο μεγάλων κομμάτων της εποχής, (Λαϊκό Κόμμα και Κόμμα Φιλελευθέρων), αποτέλεσμα που οδήγησε σε κυβερνητικό αδιέξοδο. Έτσι, ο Κωνσταντίνος Δεμερτζής σχημάτισε και πάλι κυβέρνηση, η οποία όμως έμεινε στην εξουσία για έναν περίπου μήνα, μέχρι τις 13 Απριλίου 1936, οπότε ο αιφνιδιαστικός θάνατός του, την διέλυσε. Ο βασιλιάς Γεώργιος τότε διόρισε διόρισε Πρωθυπουργό τον Αντιπρόεδρο της κυβέρνησης Δεμερτζή, Ιωάννη Μεταξά, ο οποίος οδήγησε την χώρα στην δικτατορία της 4ης Αυγούστου 1936.

1936, “Όσοι γενούν πρωθυπουργοί, όλοι τους θα χαθούνε”

Τα ξημερώματα της 1ης Φεβρουαρίου 1936 πεθαίνει από καρδιά ο Γεώργιος Κονδύλης. Ο στρατηγός, ο οποίος διετέλεσε πρωθυπουργός το 1935, εγκατέλειψε αιφνιδίως τα εγκόσμια κρατώντας, αντί για το ξίφος του, μια οδοντόβουρτσα!

Τη 18η Μαρτίου πεθαίνει στο Παρίσι, ύστερα από εγκεφαλικό επεισόδιο ο Ελευθέριος Βενιζέλος (ο επτά φορές πρωθυπουργός της Ελλάδας των δύο ηπείρων και των πέντε θαλασσών) και

Στις 13 Απριλίου πεθαίνει από ανακοπή καρδιάς ο εν ενεργεία πρωθυπουργός Κωνσταντίνος Δεμερτζής.
Στις 17 Μαΐου πεθαίνει ο Παναγής Τσαλδάρης (ανακοπή καρδιάς), ο οποίος είχε διατελέσει πρωθυπουργός κατά περιόδους από το 1932 έως το 1935 και
Στις 16 Σεπτεμβρίου ο Αλέξανδρος Ζαΐμης, ο οποίος εκτός από πρωθυπουργός είχε διατελέσει και Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας.
Τέλος, τη 17η Νοεμβρίου 1936 αποβιώνει (ανακοπή καρδιάς) ο Αλέξανδρος Παπαναστασίου ο οποίος είχε διατελέσει επί ένα δεκαήμερο πρωθυπουργός το 1932.
Ενδιάμεσα, στις 4 Αυγούστου επιβλήθηκε στη χώρα η δικτατορία του Ιωάννη Μεταξά.
Το 1936 λοιπόν έχει καταχωρηθεί ως το έτος θανάτου έξι (6) πρωθυπουργών και της Δημοκρατίας, έστω και Βασιλευόμενης!...